

NAGYCSÜTÖRTÖK**C év**

1– 4 oldal

AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKÉRE

Olv.: Kiv 12,1-8.11-14 – 1Kor 11,23-26 – Jn 13,1-15

KOZMA IMRE OH. ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentbeszéd bevezetése*****Ma ünnepi lakomára kaptunk meghívást!***

Kedves Testvérek! Köszönöm, hogy legalább ennyien elfogadták ezt a meghívást! Többekkel találkoztam az elmúlt két napban, sokan szabadkoztak, mintha tőlem kellett volna bocsánatot kérni a programjaik miatt.

***Ez a mai ünnep emberi életünk
semmi mással össze nem hasonlítható programja!***

Összegyülekeztünk, akik újjászülettünk Isten közelében vízből és Szentlélekből! Akik itt közvetlenül mellettem vannak, - több ministráns kisfiú - ők mindannyian ebben a mi családjunkban születtek, lettek a keresztény közösség tagjai a keresztség révén. Annak külön is örülök, hogy itt van Árpád is, seminarista kispap, aki szintén ennek a közösségnek szülöttje és innen indul el azon az úton, amely útra mindegyikünket hív az Isten!

Ma a világ összes katolikus kereszténye meghívót kapott. Az Egyház: – sokat számlál, vagy keveset - nagyszámok ellenére is családi Egyház! Ugyanakkor minden egyes közösség, a mi közösségünk is - ez a kevés ember, akik itt vannak - az Egyház egy-egy sejtje.

***A mai estén sajátos útra indulunk!
A harmadik évezred
itt Magyarországon, itt Európában új utat készít nekünk!***

Ma azért ünnepelünk, mert hiszünk abban, hogy mindenek ellenére Jézus elég erős ahhoz, hogy magához emeljen bennünket, erőt adjon az új úthoz, az új útra! Amikor kísértéseink vannak, amikor gyengének bizonyulunk, amikor elesünk, akkor ott van mellettünk, hogy utánunk nyúljon, hogy meg ne üssük magunkat, meg ne sérüljünk és végig tudjunk menni az utunkon. Tartsunk önvizsgálatot és gondoljunk arra, hogy aki mellettünk van, az a testvérünk!

A testvéri közösség ünnepel!**Szentbeszéd**

***Jézus mondja:
„Vágyva-vágytam veletek elkölteni
ezt az utolsó vacsorát!”***

Kedves Testvérek! Annak az utolsó vacsorának sajátos hangulata volt, valamiképpen Jézus vágyából született! Jézus útra készül! Nem ember útvjáról van szó, hanem az Isten Fia, az Istenember készül az útvjár! Jézus Kenyeret és Bort kínál! Ahogy egy atya kínálja övéit. Ahogy a jó édesanyák noszogatják a gyerekeiket, vegyétek, egyétek!

Ebben a bensőséges légkörben megsejtik az apostolok azt, hogy Jézus olyan útra készül, amely az ő életútjukat is meghatározza, nekik is új utakra kell indulniuk. Ki mondta meg nekik előre? Amikor igent mondtak, akkor erre az útra is igent mondtak. Amikor a szorongás és a félelem tölti el a szívüket, akkor Jézus vigasztalja őket! Megsejteti velük, hogy Ő ebben a helyzetben is elég erős ahhoz, hogy a vállára vegye őket, ahogy az apák vállukra veszik a fiaikat, ahogy az anyák ölükbe veszik a kicsinyeiket.

Mi, amikor most ünnepelünk 2019-ben, a harmadik évezred elején
itt a Kárpát-medencében, itt Európában, akkor nem feledkezhetünk meg arról:
***Amikor mi döntöttünk, amikor mi Jézusnak igent mondtunk,
akkor minden útra igent mondtunk, attól kezdve nekünk új utunk van!***

Bizony nem egyszerű ebben az esztendőben elfogadni azt,
hogy melyek azok a kihívások, amelyekkel szembesülünk az útjainkon!
***Egyetlen vigasztalásunk: Jézus elég erős ahhoz,
hogy nekünk is erőt adjon és végig tudjunk menni ezen az úton!***

Új kihívások, új elköteleződések

Az elmúlt két napban Olaszországban jártam. Többekkel találkoztam, szinte mindenki – régi ismerősökkel hoz össze minden alkalommal az ilyen látogatás – azután érdeklődött, hogy mit kezdünk ezen az új úton, amelyre meghívtak bennünket Európában? Az egyik ember különösen fátyolos hangon mondta: Ki mutatja nekünk az irányt? Rossz irányba megyünk. Bizony nagyon nehéz volt ennek az embernek a szomorúságára válaszolni.

Csak ennyit tudtam mondani: A mi utunk Jézus Krisztus nyomában az élet útja!

Van-e elég erőnk hozzá? Van-e elég bátorságunk hozzá?

Ilyenkor jut eszembe, amit hat évvel ezelőtt Szíriában mondott egy húszéves gyerekmber, aki már hozzászokott a lenyakazáshoz, a keresztre feszítéshez. Ezekről azért alig hallunk, hogy ilyenek is történtek ott. Akkor ránk gondolt és azt mondta:
Európa olyan önző, hogy már önvédelemből sem kész az áldozatra!

***Olyan utakra hívnak ma bennünket, krisztusiakat,
amely utakon csak azok az emberek tudnak járni, akik életüket Krisztushoz mérik!***

Ha azon az első utolsó vacsorán a harmadik évezred is megjelent volna, akkor az Júdás tragédiájában jelent volna meg. Júdás tragédiája az, hogy a legdrágább kincset pénzre akarja váltani! Fogalma sem volt arról, hogy vannak kincsek, amik pénzben, pénzzel nem mérhetők!

A szeretet, hűség, lemondás, összetartozás, ezek olyan kincsek, amelyek nem eladók!

Úgy gondolom, hogy Júdás tragédiája figyelmeztetés a számunkra!

Vannak kincseink, amik nem eladók, amik pénzre nem válthatók!

Egyedül ez a biztosítéka emberhez méltó életutunknak!

***Az idei húsvéti üzenetemet így fogalmaztam meg: Jézus elég erős ahhoz,
hogy az ember ne bocsássa áruba kincseit, amelyek az életét táplálják!
Emberhez méltó életet csak Isten erőterében élhet az ember!***

Van még egy szomorú árnyalat ezen az utolsó vacsorán, Péter magatartása, aki fogadkozik:
Soha meg nem botránkozom Benned! Amikor a kakas megszólal, akkor Péternek eszébe jut Jézus figyelmeztetése! Micsoda bátorító és vigasztaló Jézus magatartása ezen az utolsó vacsorán, hiszen tudja azt, hogy mi szoktunk fogadkozni, tudja azt, hogy mi megkísérthetők

vagyunk, tudja azt, hogy mi nagyon sokszor gyengék vagyunk! De ne felejtsük el, ahogy ott és akkor a péteri fogadkozások igazi válasza Jézus békéje, Jézus nyugalma, mert amikor gyengének bizonyulunk, akkor ő mellettünk van és vele közösségben fölállhatunk és emberhez méltó életet élhetünk!

***A mai ünnepen – szívem szerint ezt így szoktam megfogalmazni –
ez az asztal ünnepe, ez az az asztal, amit Jézus gondolt el!***

Jézus hív mindnyájunkat, ennél az asztalnál mindegyikünknek helye van!

Ezért a helyért nem kell fizetni, csak el kell fogadni Jézus közelségét!

***Ez a jézusi közelség elegendő ahhoz, hogy egymással is igazi közeli
emberi kapcsolataink legyenek. Ezek krisztusi életünk munkálói!***

***Imádkozzunk ma azért, hogy legyen elegendő bátorságunk
a Krisztusnak kimondott igent újra kimondani!***

Jézus elég erős ahhoz, hogy vele együtt elegendő erőnk lesz ahhoz,

hogy végigmenjünk az utunkon, egymással közösségben,

egymás életének szebbé, gazdagabbá, teljesebbé tételében!

Ma ilyen lélekkel szeretnénk részt venni ennél az asztalnál!

Holnap Jézus elé állunk, hogy erőt kapjunk tőle!

Legyen elegendő bátorságunk ahhoz, hogy az egymásnak kimondott igenekhez

hűségesek maradjunk! Legyen elegendő erőnk ahhoz, hogy egymás életét

gazdagítani tudjuk áldozatkészségünkkel! Az ének ma különösen szép volt!

Ilyen tisztán, ilyen megszólítóan talán még soha sem énekeltetek, mint ma!

***Ez az ének kimondta a nagy igazságot:
Ha szeretetben tartozunk össze,
akkor új életet élünk!***

Ez húsvét boldogító üzenete!

+ A M E N +

A lábmosás szertartása

Most Jézusnak arra a gesztusára gondolunk, amely a szolgálat

Összetartozásunk ezen az értéken nyugszik: egymást szolgáljuk.

A lábmosás csak képe ennek a szolgálatnak.

Amíg én ezeknek a szolgálattelévő gyerekembereknek

és fiatalembereknek a lábát mosom, addig gondoljanak arra:

Az utunk ebből a gesztusból épül föl!

Ahol szeretet van, ott van az Isten

Oly sokszor keressük az Istent, hol van? Azt hiszem,

nem jó helyen keressük! Megfelelkezünk arról,

hogy ahol egymás felé fordulunk, ahol egymást szolgáljuk,

ahol egymásért áldozatra készek vagyunk, ott van az Isten!

Istent sehol másutt nem találjuk meg a világban:

„Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!”

Velünk az Isten! Külön-külön mindegyikünk hordozza az Istent!

Tudatosuljon bennünk, hogy képesek vagyunk a jóra, egymás szolgálatára!
Mentsük meg a kapcsolatainkat! Mentsük meg az életünket! Egyetlen feltétele:
azért tartozunk össze, hogy egymás életének értelmet adjunk! A szeretet életösztön!
Senki se mondhat le róla, mindenki várja a szeretet megnyilatkozását!
Mindenkinek föl kell szítania magában, hogy ezzel tartozik a másinak!

Mentsük meg az emberi kapcsolatainkat

Ne feledkezzünk meg arról, hogy a világ az emberi kapcsolatokon nyugszik.
Ha ezek erősek, akkor a világ szilárd alapokon áll! Ha nem, akkor süllyedő.
Most a harmadik évezred elején mentsük meg a világunkat!

Kedves Testvérek! A régi: szemet- szemért, fogat-fogért.

A régít új váltja fel! Az új: a rosszat jóval viszonzni!

Nagylelkűnek lenni, megbocsátani, előnyt adni, bátorítást az út folytatására.
Jézus Krisztus ezt az újat hozta el világba! Ez az igazság új embert teremt!
Ez az igazság új világot teremt! A mai ünneplésünk befejeződik, arra gondolunk:
Jézusnak milyen sokba került ez az igazság, az életével fizetett!

Bizonyos értelemben mi is az életünkkel fizetünk

Ezt senki nem kerülheti el, hiszen az emberi kapcsolat drámai!
Az ember előlegez! Az ember nagylelkűen megbocsát és folytatódik az út!
Jézus életáldozatára gondoljunk, régi magyar fogalommal
a régiek oltárfosztással emlékeztek! Jézus odaadta mindenét,
az életét, de amiye volt, azt is elvették, még a ruhájára is sorsot vetettek!
- Mennyit ér az, amiért oly sokat teszünk?
Mennyivel többet ér az, amit egymásért teszünk, mert az maga az élet!

Most eltávolítjuk ezt a kevéske díszet, ami itt az oltáron található.
Jézusra gondolunk, aki mindenét itt hagyta ebben a világban!
Elküldte a Lelkét, nekünk ajándékozta, mert az út csak a Lélek erejében járható!
Erre gondolunk most, amikor az oltárfosztás előttünk áll.

Oltárfosztás

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Jézus az utolsó vacsora után elindult és a kertben imádkozott!
Isten segítségét kérte és övének vigasztaló közelségét. Virrasszatok Velem és imádkozzatok!
Akinek még van kevéske ideje, az a kivonulásunk után maradjon itt, együtt imádkozunk!
Idézzük Jézus fájdalmait, kevéske időre mellé telepedünk!
Bármilyen is jön, összetartozunk, Hozzá tartozunk és Vele erősek vagyunk!

Holnap ½6 órakor kezdődik a megdicsőült kereszt leleplezése

Holnapután este 7 órakor a húsvéti vigília ünneplése lesz

Hálát adunk Istennek az új életünkért, mindazért a bátorításért, isteni biztatásért,
ami képessé tesz bennünket arra, hogy Isten segítségével újjá szülessünk!
Emberi kapcsolatainkban új világ épüljön Isten dicsőségére és az emberek javára!